

sationens projekt, da dets iværksættelse blev besluttet, eller er villig til at deltage i det og ikke har givet udtryk for nogen indvending inden for 4 måneder fra organisationens meddelelse om projektet til kyststaten.

Organisationen skal således ikke ansøge kyststaten om tilladelse til udførelse af de enkelte dele af projektet, men det er i artiklen forudset, at disse på forhånd er fastlagt, jf. udtrykkene »...aftalte specifikationer...« og »...godkendte det detaljerede projekt...«. Ændringer i projektet må følgelig forudsætte kyststatens samtykke, jf. artikel 249, stk. 1, litra f) og 253.

Til artikel 248:

Formålet med artikel 248 er at sikre, at kyststaten får tilstrækkelig med informationer til at kunne træffe beslutningen, hvorvidt den skal give sin tilladelse til det ansøgte forskningsprojekt eller ej, herunder i lyset af betingelserne i artikel 246, stk. 2-6. Beskrivelserne, der skal leveres til kyststaten, skal omfatte alle seks kategorier af informationer, som specificeret i artikel 248, litra a) – f). Behovet for at modtage detaljerede informationer om projektet mindst seks måneder før den forventede iværksættelse kan imidlertid begrænse fleksibiliteten i projektets planlægningsfase. Adskillige stater anvender da også kortere tidsfrister i praksis, Danmark f. eks. 30 dage.

Undladelse af at informere kyststaten om større ændringer i det ansøgte projekt kan føre til suspension af forskningsaktiviteter fra kyststatens side i henhold til artikel 253, så snart den forskende stat eller organisation begynder sit modificerede projekt. Hvis forskergruppen foretager en ændring, som kun kyststaten finder kan karakteriseres som større, vil enhver tvist i tilfælde af uenighed mellem kyststaten og forskerstaten falde inden for rammerne af kapitel XV uden begrænsningen i artikel 297, stk. 2.

Til artikel 249:

Medens artikel 248 opstiller krav til information i forbindelse med ansøgning, omhandler artikel 249 pligten for forskerstaten til at opfylde visse betingelser under projektets udførelse og efter dets afslutning, som er opregnet i stk. 1, litra a) – g). Det drejer sig hovedsagelig om kyststatens adgang til forskningsresultater/deltagelse i projektet. Forskningsresultater skal i almindelighed offentliggøres, men dette kan ifølge stk. 2 kun ske efter aftale med kyststaten, såfremt projektet er af direkte betydning for efterforskningen og udnyttelsen af naturlige ressourcer, jf. artikel 246, stk. 5, litra a).

Til artikel 250:

Meddelelser vedrørende videnskabelige havforskningsprojekter skal gives gennem passende officielle kanaler, medmindre andet er aftalt.

Artikel 250 finder anvendelse på alle former for kommunikation vedrørende videnskabelige havforskningsprojekter, herunder hvad der er påkrævet efter Konventionens artikler 247, 248, 249 og 254. Artikel 253 refererer yderligere til de i henhold til artikel 248 meddelte oplysninger.

Der har ikke været noget forsøg på at definere udtrykket »passende officielle kanaler«. Sidste led i artikel 250 »medmindre andet er aftalt«, sikrer den nødvendige fleksibilitet.

I praksis foregår kommunikationen typisk »ad diplomatisk vej«, dvs. via udenrigstjenesterne (ministrier og repræsentationer). Det bemærkes, at ansøgerstaten i Konventionen ikke forudsættes at være forskningsskibets flagstat. Kapitel XIII henviser derimod til staten, der udfører forskningsaktiviteterne, men anvender ikke selve udnyttet »forskerstat«. Hvor charrede forskningsskibe benyttes, vil ansøgningen derfor normalt fremkomme fra forskerstatens diplomatiske repræsentation, men kan i princippet også ekspederes via flagstaten.

Til artikel 251:

Artikel 251, som følger af artikel 246, afspejler den grundlæggende sondring mellem videnskabelig havforskning af direkte betydning for efterforskning og udnyttelse af de naturlige ressourcer i den eksklusive økonomiske zone og på den kontinentale sokkel, og al anden videnskabelig havforskning. Afgørelsen af, hvorvidt et konkret projekt er af direkte betydning for efterforskning og udnyttelse af den eksklusive økonomiske zones og kontinentalsoklens naturlige ressourcer vil have indflydelse på, hvorvidt kyststaten vil nægte tilladelse til at udføre projektet.

Med hjælp fra kompetente internationale organisationer skal staterne søge at fremme fastsættelsen af almindelige kriterier og retningslinier for at bistå stater, som ønsker oplysninger om den videnskabelige havforsknings beskaffenhed og betydning. Artikel 251 fastsætter ikke direkte almindelige kriterier og retningslinier, men kræver, at staterne skal fremme deres fastsættelse gennem internationale organisationer.

Til artikel 252:

Artiklen handler om stiltiende samtykke. Som i artikel 246 finder de samme bestemmelser anvendelse både i den eksklusive økonomiske zone og på den kontinentale sokkel.